

23. Tentoonstellingen

U hebt jonge dieren gefokt geringd, ingeënt en de goede dieren geselecteerd voor de kleindiertentoonstellingen. Hoe nu verder?

Er zijn verschillende soorten kleindiertentoonstellingen.

We kennen in Nederland onder meer:

- verenigingstentoonstelling, voor de leden van de betreffende kleindiervereniging
- speciaalclubtentoonstelling, voor leden van de betreffende speciaalclub (zoals de ZOBK). Deze speciaalclubtentoonstelling wordt vaak ondergebracht bij een andere tentoonstelling
- provinciale tentoonstelling, voor fokkers uit de betreffende provincie
- open tentoonstelling, voor fokkers uit een bepaald aangegeven gebied binnen de provincie
- bondstentoonstelling, landelijke of provinciale tentoonstelling op basis van goedkeuring van de betreffende kleindierbonden
- Nationale tentoonstelling, voor fokkers uit zowel Nederland als het buitenland
- Europese tentoonstelling, voor fokkers uit geheel Europa

Tot slot moet nog een soort tentoonstelling genoemd worden, de jongedierendag.

Dit is geen echte tentoonstelling en hoort daarom niet thuis in het overzicht hierboven.

Op een jongedierendag kunnen leden van een vereniging hun jonge dieren laten bespreken door bevoegde keurmeesters.

De fokker is aanwezig bij deze bespreking en kan gelijktijdig vragen stellen aan de keurmeester. Er wordt ook een predikaat toegekend. Dit predikaat heeft niet de waarde van de predikaten die op echte tentoonstellingen worden toegekend.

We moeten niet vergeten dat de meeste jonge dieren nog niet volgroeid zijn en daarom moeilijk te beoordelen. Zie het predikaat op een jongedierendag maar als richtinggevend voor de toekomst.

Een jongedierendag is erg belangrijk voor de nog onervaren fokker, vooral als het gaat om een eerste grondige selectie van potentieel goede dieren en dieren die geen waarde hebben als fok- of tentoonstellingsdier.

U kunt veel leren op deze jongedierendagen.

Plannen van tentoonstellingen

U hebt uiteindelijk besloten aan één of meer kleindiertentoonstellingen mee te doen. Bij de planning moet u er rekening mee houden dat een tentoonstelling een zware belasting is voor de dieren.

Denk aan transport (twee keer), temperatuurverschillen (tussen uw hok en de tentoonstellingszaal), veel drukte en misschien stress door publiek, ander voer, vreemde omgeving en ander strooisel.

De ervaring leert dat u goede dieren niet vaker dan eenmaal per maand moet inschrijven. Het is niet aan te bevelen eenzelfde dier vaker dan driemaal in een seizoen in te sturen naar kleindiertentoonstellingen. Het mooie gaat er dan af en het dier scoort ook niet zo hoog meer.

U moet dus plannen met het aantal dieren dat goed genoeg is om ingezonden te worden; welk dier naar welke tentoonstelling en hoe vaak?

Welke tentoonstellingen?

Natuurlijk begint u met de tentoonstelling van uw eigen kleindierenvereniging. Uw collega-fokkers helpen u wel. Als u de procedure kent en u hebt goede dieren, dan gaat u meedoen op grotere tentoonstellingen.

Een goed overzicht van tentoonstellingen met adressen vindt u op Kleindierplaza (www.kleindierplaza.nl). Uw verenigingsbestuur kent ook de weg om u te helpen met adressen van kleindiertentoonstellingen.

Opgeven via het vraagprogramma

U krijgt of vraagt om een vraagprogramma van de kleindiertentoonstelling waar u aan mee wilt doen. In het vraagprogramma is alle informatie opgenomen over de tentoonstelling. Het is niet zinvol deze

informatie hier te beschrijven, dat zou te ver gaan.

Lees het vraagprogramma goed door en vul zorgvuldig het opgavenformulier in.

Zorg dat het formulier op tijd verzonden wordt. Er is voor elke tentoonstelling een sluitingsdatum voor de opgave van dieren.

Betaal ook op tijd de kosten voor het insturen van de dieren op de kleindiertentoonstelling.

Wilt u bij de eerste keer hulp hebben, ga dan naar een ervaren fokker van uw kleindiervereniging.

Transport van dieren naar de tentoonstelling

Voor het transport van uw dieren naar een tentoonstelling heeft u een transportkist nodig.

Een transportkist is meestal gemaakt van hout of aluminium, omdat dit materiaal licht is

Het meest geschikt is een kist met daarin een aantal afgescheiden hokjes, zodat elk dier apart in een hokje in de kist vervoerd wordt.

De maten van de kist en de binnenhokjes moeten natuurlijk in verhouding staan tot de grootte van uw kippen. Een kleine krielkip kan in een veel kleinere kist van een groot hoen van 50 cm hoogte. Er zijn verschillende soorten en maten kisten te koop. U vindt deze kisten vaak in stands van bedrijven op de grotere kleindiertentoonstellingen.

Ga deze kisten daar eens goed bekijken. Zie ook hoofdstuk 4. Kopen van dieren

Neem ook contact op met een aantal fokkers in uw kleindiervereniging. Iedere pluimveefokker heeft kisten. Bent u een doe-het-zelver, dan kunt u ook zelf een transportkist maken, aangepast aan uw eigen wensen. Zorg er voor dat het bouw materiaal licht maar toch sterk is en dat er zowel aan de buiten- als aan de binnenkant geen scherpe uitsteeksels voorkomen.

Goede handvaten zijn belangrijk, omdat u de transportkist vaak over enige afstand moet dragen. Zorg ook voor voldoende ventilatie in de kisten.

Omdat transportkisten bij het vervoeren nog wel eens gestapeld worden is het handig de handvaten aan de zijkanen van de kist te bevestigen en de ventilatie-openingen aan de voor- of achterkant (dus niet in het deksel).

Let er verder ook op dat de sluitingen van de kisten en de binnenhokjes van degelijk materiaal zijn gemaakt. Het openschieten van de sluitingen tijdens het transport geeft veel ellende en is niet nodig.

Als strooisel in de transportkist voldoet een dikke laag houtkrullen het best.

Tot slot moet nog gemeld worden dat de transportkist regelmatig goed schoongemaakt moet worden. Deze kist is ook een visitekaartje van de fokker.

Dieren tentoonstellingsklaar maken

U maakt uw dieren enkele dagen of een week voor de tentoonstelling klaar voor de show.

Dit noemen we het conditioneren. Zie hoofdstuk 22. Conditioneren

Etiketten

Kort voor de dag waarop de dieren naar de tentoonstelling gebracht worden, ontvangt u van de tentoonstellingssecretaris een overzicht van uw inschrijving met de gegevens per dier op een etiket afgedrukt.

Deze etiketten plakt u op het deksel van de transportkist, zodat u op de tentoonstelling precies weet welk dier in welke kooi geplaatst moet worden.

Inkooien

Het brengen van de dieren naar de tentoonstelling en het plaatsen van de dieren in de betreffende kooien noemen we het inkooien.

De meeste fokkers brengen zelf of met enkele personen samen de dieren naar de tentoonstelling.

De grote (nationale) tentoonstellingen verzorgen zelf vervoerslijnen door heel Nederland. Dit vervoer is veel goedkoper dan zelf met de auto de dieren wegbrengen. In de vraagprogramma's van deze grote tentoonstellingen zijn de vervoerslijnen nauwkeurig beschreven, inclusief de voorwaarden om mee te doen.

Bij het inkooien van uw dieren bent u verplicht om het entbewijs of een kopie daarvan in te leveren bij het tentoonstellingssecretariaat. Gebruik bij voorkeur een kopie zodat u na afloop van de tentoonstelling het entbewijs niet weer terug hoeft te vragen.

U mag uw dieren zelf in de kooien plaatsen, de kooigegevens staan op uw etiketten. De transportkist kunt u onder de kooien plaatsen. U hoeft de lege kisten dus niet mee naar huis te nemen.

Gebruikt u een vervoerslijn, dat verzorgen de betreffende personen alle handelingen voor u. Let wel op het entbewijs dat u bij een vervoerslijn aan de uitvoerende personen meegeeft.

Keurdag

De keurdag is een besloten dag. Dit betekent dat alleen tentoonstellingspersoneel, de keurmeester en ander aangewezen hulppersoneel aanwezig mag zijn.

In het vraagprogramma staat per ras vermeld welke keurmeester zal keuren.

De keurmeester keurt de dieren volgens vaste regels en volgens de vastgestelde standaardbeschrijving. Een schrijver noteert tijdens de keuring de uitslag van de keuring op een door KLN voorgeschreven keurbriefje, inclusief het uiteindelijke predikaat.

Het keurbriefje wordt bij de kooi opgehangen, zodat iedereen de beoordeling kan lezen.

De keurmeester gebruikt de onderstaande predikaten bij de beoordeling van de dieren:

- DIS of Diskwalificatie en 0 punten
Het dier is uitgesloten van deelneming als gevolg van een uitsluitingsfout.
Deze fout staat op het keurbriefjes beschreven
- O of Onvoldoende en 0 punten
De beoordeling is onvoldoende. Dit is de laagste beoordeling
- V of Voldoende en 90 punten
Het dier voldoet in voldoende mate aan de standaardbeschrijving van het ras
- G of Goed en 91 of 92 punten
Het dier is beoordeeld als een goede vertegenwoordiger van het ras
- ZG of Zeer Goed en 93, 94 of 95 punten
Deze beoordeling is een graad beter dan G
- F of Fraai en 96 punten
Uw dier is beoordeeld als een fraai exemplaar van het ras
- U of Uitmuntend en 97 punten
De beschrijving Uitmuntend zegt genoeg en is het hoogst bereikbare predikaat.

Komen er in een groep dieren meerdere dezelfde predikaten voor, bijvoorbeeld 4 dieren met een F predikaat, dan geeft de keurmeester met een getal voor het predikaat de rangorde binnen deze 4 dieren aan. Een 1 voor de F betekent in dit geval de beste F van de 4 F-dieren.

U kunt deze rangordecijfers zien staan op de keurbriefjes en later ook in de catalogus.

Het toekennen van de verschillende prijzen, zoals beschreven in het vraagprogramma, volgt als alle dieren gekeurd zijn.

De keurmeester keurt

Alle dieren worden met de behaalde predikaten opgenomen in de catalogus van de tentoonstelling. De gewonnen prijzen worden in een aparte lijst in de catalogus opgenomen in volgorde van prijsnummer. Dit nummer is opgenomen in het vraagprogramma. Na de keuring wordt de tentoonstelling geopend voor het publiek.

De inzender bekijkt het resultaat van de keuring

Keurbriefjes en prijzen afhalen

De fokkers kunnen kopieën van de keurbriefjes van hun dieren afhalen op de tentoonstellingsdag bij het secretariaat van de afdeling hoenders.

Deze briefjes kunt u als fokker behouden en uw voordeel mee doen bij de verdere fok. Gelijktijdig ontvangt u ook de eventuele behaalde prijzen.

Uitkooien

Na afloop van de tentoonstelling plaats u uw dieren zelf weer in de transportkist om ze mee naar huis te nemen. Dit noemen we het uitkooien.

Vervoert u via een vervoerslijn, dan zorgt deze vervoerslijn voor alle handelingen, tenzij u anders afspreekt.

Dieren verkopen op tentoonstellingen

U kunt op tentoonstellingen ook dieren te koop aanbieden.

U kunt dit op twee manieren doen:

- via het opgavenformulier. U vult hier al in welke dieren u te koop wilt aanbieden tegen welke prijs
- tijdens de tentoonstelling. U kunt dieren ook nog te koop aanbieden tijdens de tentoonstelling

De voorwaarden in beide situaties worden goed uitgelegd in het vraagprogramma.

Bij elke kooi waarin een dier te koop wordt aangeboden komt een Te Koop-briefje met de prijs.

Wordt een dier verkocht dan hangt een medewerker van de tentoonstelling er een briefje bij dat dit dier is Verkocht.

U kunt als verkoper gelijktijdig met de prijzen en uw keurbriefjes het geld opvragen van uw verkochte dieren. Bij grote tentoonstellingen is er een apart verkoopbureau. In dit geval moet u hier uw geld opvragen. De tentoonstellingsorganisatie houdt een percentage in op het verkoopbedrag voor de geboden diensten om uw dier voor u te verkopen.

Hangt bij het uitkooien het bordje Te Koop nog aan de kooi, dan is het dier niet verkocht en bent u als inzender verplicht het dier weer mee te nemen. Doet u dit niet, dan wordt het dier op uw kosten nagezonden.

Thuis weer in de hokken

Na de tentoonstelling moeten uw dieren weer in de hokken geplaatst worden. Dit geeft soms problemen.

Kippen kunnen zeer hard optreden tegen andere, in hun ogen vreemde kippen, die in hun hok worden

geplaatst. Er heest een rangorde in een kippenhok en nieuwe dieren worden direct op hun plaats gewezen.

U moet er van uit gaan dat een dier dat twee dagen of langer uit een koppel of een hok weg is geweest, wordt gezien als een vreemd dier.

Dit dier moet zijn of haar plek weer bevechten in het hok, maar komt meestal als vreemde onderaan te staan. Dit gaat vaak met enige onrust en soms ruzie gepaard. Houdt dus goed in de gaten of dit proces goed verloopt, anders moet u ingrijpen.

Het kan best zo zijn dat een dier aan de top van de rangorde na de tentoonstelling helemaal onderaan komt te staan. Een ander heeft de top overgenomen.

Uit een groep hanen die samen zijn opgegroeid wordt soms een exemplaar naar een tentoonstelling gestuurd. Deze haan kan vrijwel nooit terug geplaatst worden in deze groep. Met dit soort perikelen moet u rekening houden.

Plaats dieren daarom altijd aan het einde van de dag of in de avond (als het donker wordt) terug. Op deze manier zien andere dieren niet dat een dier wordt ingebracht.

Het wil ook nog wel eens helpen om eerst het hok helemaal schoon te maken en nieuw strooisel in te brengen voordat een dier in een groep wordt teruggeplaatst.

Soms helpt het ook om alle dieren te bespuiten met een vreemde geur. Een uiengeur werkt soms goed. Sommige fokkers gebruiken ook wel een spuitbus met deodorant of een ander geurtje.

Er zijn ook rasverschillen in het accepteren van vreemde dieren.

Er zijn rustige en gemoedelijke rassen waarbij dit terugplaatsen weinig problemen oplevert.

Andere rassen geven altijd problemen. Uit eigen ervaring leert u vanzelf hoe dit voor uw situatie het best aangepakt kan worden.